

Obsah:

PETRA BAUEROVÁ, Měření didaktické vybavenosti
učebnic dějepisu pro 6. ročník základní školy 5

JITKA LUNEROVÁ, MONIKA SOBOLOVÁ,
K výuce historie Romů prostřednictvím
moderních výukových strategií a přístupů 18

VERONIKA RODRIGUEZOVÁ, Vliv tematické kooperativní
výuky na kvalitu a trvalost znalostí žáků v dějepise 28

JANA STEJSKALÍKOVÁ, Vliv aktivizujících výukových
metod na vzdělávací výsledky žáků a jejich vztah
k vyučovacímu předmětu 40

1. Úvod

Současné české učebnice dějepisu se navzájem odlišují tím, jak je konstruováno jejich učivo. Autoři, zpracovávající text učebnic pro jednotlivá nakladatelství, uplatňují zřejmě své individuální koncepty učiva – např. v tom, co považují za základní, rozšiřující učivo. Podle toho pak tvoří konkrétní obsahy s větší či menší detailností, přehledností. Tvorba a vydávání učebnic se staly jednou z výhodných a prosperujících oblastí trhu. Učebnice a výukové materiály se mohou stát za určitých podmínek lukrativním zdrojem zisků a to zejména proto, že učitelé, žáci popř. rodiče doma se bez nich neobejdou. Avšak, jak uvádí J. Průcha (1998) atraktivní design a vnější vizuální přitažlivost učebnice ještě nezaručují, že je kvalitní i jako edukační medium. Nedostatků učebnic či výukového textu si čtenář všimne v okamžiku, kdy postrádá některou z jejich funkcí. To pak může